

РЕШЕНИЕ

№ 3474

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2639** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на З. М. П. от [населено място], чрез адв. Д., срещу заповед за прилагане на ПАМ № РД-14-491 от 11.02.2021г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. към ИА „Автомобилна администрация“, в частта по т.1, с която е приложена ПАМ спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предната табела на лек автомобил марка Нисан Примера с рег. № М 1843 VZ - собственост на жалбоподателя, до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

В жалбата се сочи, че не е мотивиран максималният срок на действие на наложената принудителна мярка, което нарушава правото на защита на жалбоподателя. Освен това се оспорват установените факти, като се твърди, че липсват фактически, а оттам – и правни основания за налагане на ПАМ. Поради това се иска отмяна на процесната заповед в оспорената част. В съз се развиват доводи, че не е доказано извършване на плащане или уговорка за извършване на плащане на услугата „превоз“. Събраните сведения от неучастващи в производството лица не са приподписани от административния орган или от определен от него служител. Освен това не е приложен акт, който да овластява издателя на оспорения административен акт да налага ПАМ. Поради това липсват доказателства за материалната му компетентност да го издаде. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. към ИА „Автомобилна администрация“, редовно уведомен, в писмо от 08.03.2021г.

оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства и обсъди становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят З. М. П. е собственик на лек автомобил марка Нисан Примера с рег. № М 1843 VZ, видно от свидетелство за регистрация № 2014461200031482/03.06.14г., издадено от [населено място], Испания.

На 10.02.2021 г. при извършена проверка за спазване на разпоредбите на ЗАвП, ЗДвП и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове, инспектор в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. е установил, че М. Т. Т. управлява процесния автомобил като извършва превоз на 2бр. пътници по маршрут от бл. 444А в ж.к. М. 4 до [улица] срещу заплащане от 10,30лв., което е установено от снети обяснения на превозваните пътници, без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз. На същата дата е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия А-2020 № 288003 срещу М. Т. Т., за административно нарушение по чл. 24, ал. 1 от ЗАвП. Съставен е протокол за сваляне и отнемане на предна регистрационна табела на автомобила, който е връчен на водача на същата дата.

На 11.02.2021 г. директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. към ИА „Автомобилна администрация“ издал оспорваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № № РД-14-491 от 11.02.2021г., с която на жалбоподателя на основание чл. 107, ал. 1 вр. чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и ал. 2, т. 1 от ЗАвП е наложена принудителна административна мярка временно спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предната табела на процесния автомобил за срок до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. Заповедта е връчена на водача на автомобила на 12.02.2021 г.

Като доказателства към административната преписка са приложени: Заповед № РД-01-43 от 23.01.2020г., издадена от изпълнителния директор на ИА „АА“, удостоверяваща компетентността на органа издал заповедта за налагане на ПАМ, Акт за установяване на административно нарушение, издаден срещу М. Т. Т., протокол за сваляне и отнемане на предната табела на автомобила, обяснения от превозваните лица.

При така изложената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Подадената жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от лице- адресат на оспорения акт, който засяга пряко негови права и законните интереси в предвидения от закона срок за оспорването му – на 25.02.2021г. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 107 ал.1 от ЗАвП, в кръга на предоставените му по делегация правомощия със Заповед № РД-01-43 от 23.01.2020г., издадена от изпълнителния директор на ИА „АА“. Поради това са неоснователни възраженията на жалбоподателя, че издателят на акта не е разполагал с материална компетентност. Съгласно чл. 107, ал.1 от сз принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. Следователно компетентността на изпълнителния директор не произтича от заповед на министъра на транспорта, а

директно от закона, като се допуска и изрично упълномощаване. Именно такава е обективизирано в т.4 от Заповед № РД-01-43 от 23.01.2020г. на изпълнителния директор на ИА „АА“, с която налагането на ПАМ по чл. 106а от ЗАвт.П е възложено на директорите на регионални дирекции, какъвто е издателят на оспорената по делото заповед.

Оспорваният акт представлява мотивирана заповед по см. на чл. 107 ал.1 от ЗАвтП, като отговаря на общите изисквания за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК и съдържа реквизитите по ал.2 от същия член, вкл. фактически и правни основания.

Съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Органът е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая съгл. чл. 35 от АПК, като не са останали неизяснени такива. Правото на защита на лицето не е било нарушено.

Съдът намира, че заповедта е издадена и в съответствие с нормите на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАвтП, обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз на Общността или удостоверение за регистрация – за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ води регистър на МПС-та към лицензите на Общността и лицензите за превоз на пътници или товари на територията на Р България. Автомобилният превоз на пътници и на товари е дейност, която се характеризира с повишен риск за живота и здравето на хората. Това е наложило за упражняването ѝ законодателят да установи императивно специални изисквания. Извършването на която и да е от формите на дейността, без надлежно разрешение /чл.6, ал.1 ЗАвтП/, е определено от законодателя като административно нарушение съгласно чл. 93, ал. 1 ЗАвтП, за което се носи административнонаказателна отговорност, която е на водача, и е различна от преустановяващата принудителна административна мярка. ПАМ е наложена за преустановяване извършването на административно нарушение, видно от чл. 106а ал.1 от ЗАвтП. Действително налагането на ПАМ е правна възможност, като органът налага същата в пределите на своята оперативна самостоятелност, но при наличие на законовите предпоставки за това. Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ от 11.02.2021г. е издадена на осн. чл. 106а ал.1 т.1, б. „б“ от ЗАвтП и налага ПАМ „временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, което не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници или е без разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници за съответната община“. Легална дефиниция на понятието "превоз на пътници" е дадена с § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП - дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага. В този случай съгласно чл. 106а ал.2 т.1 от ЗАвтП се предприема сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство. Съгл. чл. 106а ал.3 от ЗАвтП, в случаите по ал. 2, т. 1 регистрационната табела и посочените документи се изземват със съставянето на акта за установяване на административно нарушение. Към датата на издаване на заповедта е бил налице издаден АУАН за извършено нарушение от водача, в който като иззети са описани СУМПС, свидетелство за регистрация на МПС, предна рег. табела на МПС.

От доказателствата по делото безспорно се установява наличието на предпоставките

за налагане на ПАМ. Последната не се явява санкция за извършено нарушение. Наложената ПАМ в случая има за цел да препятства възможността за бъдещо извършване на нерегламентиран превоз, какъвто се установява несъмнено от приложените в административната преписка писмени доказателства, в това число от писмените сведения на пътниците, както относно извършвания превоз на пътници по смисъла на § 1, т. 1 и т. 3 от ДР на ЗАвП, така и липсата на изискуемите лиценз или регистрация /невключване на МПС в списъка към удостоверение за регистрация/ за извършване на таксиметров превоз на пътници. От представените с административната преписка по делото доказателства, неоспорени от страните по предвидения в закона ред, се установява, че 2бр. пътници са поръчали такси чрез приложението „М.“, получили са съобщение, че ще дойде конкретен автомобил да ги вземе и да ги превози до крайната дестинация. На адреса е дошъл именно процесния автомобил и ги е превозил срещу заплащане от 10,30лв., за което не им е издаден касов бон. Предвид това е неоснователен довода на жалбоподателя, че не е установена фактическата обстановка и не са налице основания за налагане на процесната ПАМ. Сведенията от пътниците в автомобила са събрани по реда на специалния закон – чл. 91, ал.3, т.12 от ЗАвт.П, където не се изисква приподписването им от административния орган съгласно чл. 44, ал.2 от АПК. Това е така, защото става въпрос за специфична процедура по извършване на проверка, при която сведенията се събират от присъстващите при извършването ѝ лица. Тази процедура е различна от общата процедура по издаване на административен акт, предвидена в гл.V, раздел I от АПК, при която се събират сведения от неучастващи в производството лица, и ЗАвт.П не препраща към нея.

С олед горното съдът намира, че жалбоподателят не проведе обратно доказване, касателно изводите на административния орган, че е налице основание за прилагане на ПАМ. Всъщност, жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че собственият му автомобил, с който е извършван превозът, няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или копие от лиценз на Общността и не е включен в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Следователно в случая едновременно са били изпълнени и двете предпоставки за прилагане на процесната ПАМ.

Следва да се отбележи, че законът – чл.106а ЗАвтП не държи сметка за това, чия собственост е МПС-то, с което е извършено нарушението. Без значение е дали превозът е извършван от името и за сметка на собственика или на трето лице и в какви взаимоотношения са били тези лица. Целта на принудителната мярка е да преустанови вече започналото и продължаващо правонарушение, което може да стане, когато се отнеме средството, с което нарушението се извършва. Предвид това, следва да се приеме, че оспорената заповед съответства на целта на закона. Това е така с оглед изричната необходимост от засилена охрана на живота и здравето на пътниците в обществения транспорт. Превозваческата дейност е строго регламентирана и необходимостта от лиценз за територията на страната, лиценз на Общността, респективно удостоверение за регистрация е безусловно контролирана.

В тази връзка неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя, че не е мотивирана максималния срок на наложената ПАМ. Този срок е определен в закона и не е необходимо същият да бъде мотивиран в заповедта за налагане на ПАМ. Още повече, че мярката е до отстраняване на нарушението, т.е. до снабдяване с лиценз на Общността или с удостоверение за регистрация за извършване на таксиметрови

превози на пътници на територията на СО. В случай, че това събитие настъпи преди 12 мес. срок, ПАМ ще отпадне. Идеята на законодателя е да отстрани нарушението и да предотврати допускане на същото в бъдеще като мотивира заинтересованото лице да предприеме действие по изпълнение на законовите изисквания за извършване на превоз на пътници.

С оглед изложеното процесната заповед се явява законосъобразна, а жалбата срещу нея – неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.1 и ал.2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. М. П. от [населено място], чрез адв. Д., срещу т.1 от заповед за прилагане на ПАМ № РД-14-491 от 11.02.2021г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. към ИА „Автомобилна администрация“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: